

RÍMSKO - KATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH VEĽKÉ ZÁLUŽIE		
R. Cantalamessa: <i>Život pod vládou Kristovou</i> <i>Súčasť seriálu</i>	Hriech, jednota, vôľa <i>Tematický okruh</i>	4/2000 <i>Poradové číslo</i>
HRIECH - NARUŠENIE JEDNOTY		október 2000

Na minulom stretnutí sme sa spoločne radovali zo skutočnosti, že Boh nás nikdy neopustí a rovnako nás nič nedokáže odlúčiť od Jeho Lásky, kým... a toto „kým“ určite spôsobilo, že naša radosť akoby bola skalená malým a zákerným ostňom: „Kým my sami Boha neopustíme!“ Toto nebezpečenstvo bolo jediné, ktoré znepokojovalo aj samého Ježiša a jediné, ktoré desilo Jeho Cirkev od samého počiatku. Preto v modlitbe každodenne Ježišovými slovami Cirkev bez prestania prosila Otca: „... a neuveď nás do pokušenia, ...“. Neprosila: „Zbav nás všetkých pokušení!“, pretože vedela, že pokušenia sú dôležité nástroje nášho rastu k plnosti Kristovho veku (porov. Efezanom 4,13). Prosili ale o to, aby nikdy neupadli do *jedného jediného* pokušenia: opustiť Boha...

V čom vlastne spočíva jednota s Bohom? Keď hovoríme o nejakých ľuďoch, že „sú jednotní“, čo tým máme na mysli? To, že stoja blízko seba? Alebo to, že sa na seba pozerajú? Určite nie - veď stáť vedľa seba a hľadiť na seba môžu aj úhlavní nepriatelia tesne predtým, ako sa navzájom postriedia. A naopak, jednotní môžeme byť aj bez toho, aby sme sa navzájom videli a stretali! V čom teda spočíva jednota?

Ľudia sú jednotní vtedy, keď sú jednotní vo svojich zámeroch, cieľoch a skutkoch, čiže **keď chcú a konajú spoločne jedno a to isté.** Môžeme teda povedať, že

JEDNOTA = JEDNOTA VÔLE.

Platí to aj o našom vzťahu k Bohu:

Boh sa zjednotil so svojej strany s našou vôľou. My túžime zo všetkých síl byť šťastní a byť ako Boh (porov. Genesis 3,4-6). Boh prijal túto túžbu za svoju a pracuje na jej naplnení. Veď iba kvôli tomu sa stal človekom a nechal sa pribiť na Kríž!

Rovnako je ale potrebné, aby sme sa aj **my rovnako zjednotili** s touto Božou vôľou a boli s ňou jedno. **A v tom spočíva jednota Boha a človeka: že jeden, aj druhý pracuje na túžbe toho druhého až na smrť.**

Božie slovo nám podáva množstvo dôkazom tejto jednoty:

Ježiš Kristus sám je nazvaný v Písme „Božím Slovom“ - teda myšlienkou, *túžbou, vôľou* Otca, ktorá je vyslovená a stala sa osobou rovnou Otcovi, lebo dokonale odráža Neho samého. Český teológ Tomáš Špidlík správne poukazuje na to, že u Boha nie je možné rozlišovanie a preto Božia prirodzenosť je totožná s Božou vôľou a túžbou - preto nehovoríme, že „Boh miluje“, ale „Boh JE láska“ (porov. 1. Jánov list 4,8). Preto Ježiš o sebe hovorí: „*Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal a dokonat' jeho dielo.*“ (Jánovo evanjelium 4,34); „*Veru veru, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Čo robí Otec, to robí podobne aj Syn. Veď Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí,*“ (5,19). A práve pre túto jednotu môže povedať: „*Ja a Otec sme jedno.*“ (10,30). Pretože Boh JE Láska a JE vôľa a jednota vôle = jednota prirodzenosti!

Ten istý princíp spôsobuje aj jednotu medzi Bohom a pokrsteným človekom a následné *zbožštenie* človeka, ktorý sa stáva podobným Bohu a účastným na Jeho prirodzenosti. **Ježiš** napríklad hovorí: „*Kto je moja matka a kto sú moji bratia? Vystrel ruku nad svojich učeníkov a povedal: Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo každý, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach je môj brat i sestra i matka.*“ (Matúš 12,48b-50). Všimli sme si? Jednota s Božou vôľou nás zjednocuje so samým Bohom a tak sa stávame Ježišovými príbuznými - možno povedať „členmi Božieho rodu“! **Ján Evanjelista** vo vedomí tejto skutočnosti píše: „*Kto ostáva v ňom, nehreší; kto hreší, ten ho nevidel, ani nepoznal... Kto pácha hriech, je z diabla, pretože diabol hreší od počiatku. A Boží Syn sa zjavil preto, aby zmaril diablove*

skutky. Kto sa narodil z Boha, nepácha hriech, lebo v ňom ostáva jeho semeno; a nemôže hrešiť, pretože sa narodil z Boha. Podľa tohto sa dajú rozoznať Božie deti od detí diablových: kto nekoná spravodlivo, nie je z Boha; ani ten, kto nemiluje svojho brata... Kto zachováva jeho prikázania, ostáva v Bohu a Boh v ňom.“ (1. Jánov list 3,6,8-10,24). Koncept je jasný: **patríme do rodu toho - sme synmi toho - koho vôľu konáme.** Preto jednota s Bohom sa uskutočňuje prostredníctvom jednoty s Jeho vôľou - a teda navonok sa prejavuje tým, že túžime po tom, po čom túži Boh a konáme skutky, ktoré koná Boh! Ak konáme skutky diabla - hriechy - patríme k deťom diabla!

Záver? BOHA OPÚŠŤAME VŽDY VTEDY, KEĎ PÁCHAME HRIECH. A v čom spočíva hriech? V TOM, ŽE NAŠA VÔĽA SA ROZHÁDZA S BOŽOU VÔĽOU.

Tu môžeme rozlišovať dve úrovne hriechu:

Ľahký hriech - niekedy ho nazývame aj všedným, ale to je veľmi zlé označenie: hriech by nikdy nemal byť niečím všedným - radšej niečím výnimočným! V čom tento hriech spočíva? Je to vlastne akési **potknutie sa na ceste** plnenia Otcovej vôle. Chceme, túžime z celého srdca plniť Jeho vôľu - ale vplyvom slabosti, hnevu, citov, strachu sa nám to v jednom konkrétnom skutku nepodarí tak, ako by sa malo. Pád je ale ihneď nasledovaný pokáním: vstaneme a znovu kráčame po ceste Božej vôle. Tento hriech nás síce na okamih trochu oddelil od Boha, ale neprerušil naše spoločenstvo s ním a my sme sa ihneď vrátili. Ak sme úprimní, je nám jasné, že tento ľahký hriech páchame denne nespočetne krát!

Ťažký (smrteľný) hriech - vzniká vtedy, keď Boha a Jeho vôľu odmietame. Ateisti odmietajú existenciu samého Boha a tvrdia: „Boha niet!“ Ale aj medzi veriaciimi je časté podobné odmietnutie: odmietame niektorú časť Evanjelia, časť Božej vôle. Možno preto, lebo sa nám nechce. Alebo nedôverujeme Bohu - napríklad v prípade chudoby a závislosti. Neveríme v Jeho pomoc - a preto napríklad odmietame výzvu k apoštolátu a pod. Jedno je ale spoločné: **ignorujeme časť Božej vôle a nekonáme ju** - na rozdiel od ľahkého hriechu, kde na nej pracujeme so všetkých síl, len sa nám to vždy nepodarí. Ak budeme k sebe úprimní, možno spoznáme, že podobné odmietnutie je aj v našom živote, že je v ňom nejaká časť Božieho Slova, ktorej sa vyhýbame a vyhovárame sa, prečo ju neplníme. Výsledok je ale vždy smrteľný: Boh sa nedá deliť na kúsky - ani Jeho vôľa. Ak odmietneme čo i len jedinú „čiariku zo Zákona“, odmietame *celý Zákon - celého* Boha! Nie je to azda príčina, prečo sme ešte doteraz mnohí skutočne nestretli Boha a nezakúsili plnú Moc Jeho Ducha? Tento hriech je veľmi často sprevádzaný aj nekajúcnosťou: neochotou priznať si ho, vyhovaraním sa a neochotou zmeniť svoj život!

Výsledok tohto hriechu je vždy rovnaký: **smrť**. Boh má v sebe život. Odmietnutím Boha odmietame život. Odmietame šťastie. Ostávame v temnote diabla a on nás osamotených poľahky premôže a sputná v sieti hriechov a slabostí!

Praktické úlohy:

- 1.) *Použijeme spytovanie svedomia podľa Matúša na preverenie nášho plnenia Božej vôle! Kde Božiu vôľu ešte neplníme? Napíšme si tieto oblasti na papier!*
- 2.) *Je neplnenie Božej vôle v zistených oblastiach výsledkom neschopnosti napriek maximálnemu úsiliu, snahe a práci v tejto oblasti? Alebo by som sa mohol usilovať aj viac? Ak áno, mohol by to byť signál prítomnosti ťažkého hriechu v mojom živote!*
- 3.) *Môžeme usporiadať záverečnú kajúcnu pobožnosť, kde navzájom vyznáme svoje hriechy (dobrovoľne), odovzdáme svoj život Ježišovi a budeme sa jeden za druhého spoločne modliť.*